

Charis

Faith Hope Love
For All the people of Romania

De Kro(o)nienken van Charis

“Wees sterk, laat uw hart maar sterk en moedig zijn en blijf altijd op de Here hopen!”

Psalms 31:25

In dit nummer:

- Pag. 2 Persoonlijk
Accreditaties voor de
stichting
- Pag. 3 Educatieproject “Casa
Speranta”
ABC klas
- Pag. 4 Uitbreiding contacten
met andere organisaties
- Pag. 5 Kerk, jeugd en vrouwengroep
- Pag. 6 Vrouwenconferentie
Groepen en vrijwilligers
- Pag. 7 Watervoorziening
Ons gezin
- Pag. 8 Wens, groet en info

Persoonlijk

Lieve familie en vrienden,
In juli is Yvonne met het vliegtuig naar Nederland gekomen. Kent u dat gevoel, dat je in een turbulentie terecht komt? Het vliegtuig schudt en het voelt niet prettig, soms zelfs een beetje eng, maar je weet dat het meestal weer overgaat en je daarna weer een rustige reis krijgt. Dit is een mooi voorbeeld van ons persoonlijk leven de afgelopen tijd. In de vorige nieuwsbrief schreven we u over de turbulente tijd waar we doorheen gingen. Gelukkig kunnen we zeggen dat de rust is weergekeerd en we onze reis weer rustiger kunnen vervolgen. In deze nieuwsbrief leest u alles over de veranderingen en bemoedigingen die op ons pad zijn gekomen.

Accreditaties voor de stichting

Marien: Het jaar begon heel spannend met de accreditatie-aanvraag voor het educatiecentrum. Ook voor het vrijwilligersproject van de Europese Unie dienden we een aanvraag in. Wat is dit vrijwilligersproject? Als je tussen de 18 en 30 jaar bent kun je via dit project een paar maanden tot een jaar vrijwilligerswerk komen doen bij onze stichting.

Dit wordt dan volledig gesubsidieerd door de EU. We hadden twee gegadigden, maar omdat de accreditatie in eerst instantie werd afgewezen, konden ze helaas niet lang bij ons blijven.

Toen we ons verzoek voor de tweede keer indienden werd dit voor ons een toekomstbepalende uitslag: bij een nieuwe afwijzing zouden we het niet opnieuw proberen. Uiteindelijk is de vernieuwde versie van onze aanvraag goedgekeurd en dat was toch wel bemoedigend!

Nu kunnen we opnieuw vrijwilligers de kans geven om te zien hoe geweldig het is om in Roemenië te leven en te werken.

Mocht je dit lezen en wil je meer weten over dit project? Neem contact met ons op via Marien's e-mailadres: krooniek@gmail.com

Wie weet kun jij een paar maanden of zelfs een jaar bij ons komen helpen!

Het educatieproject “Casa Speranta”

Yvonne: Voor dit project hadden we ook een aantal aanvragen lopen:

Één met het verzoek om geen belasting op de gebouwen te hoeven betalen en één om een toelage te krijgen voor het project.

Beiden zijn goedgekeurd! Héél bijzonder gezien het feit dat de burgemeester niet onze grootste fan is. De bijdrage die we ontvangen hebben is slechts klein en we kunnen hiermee tot het eind van het jaar de kosten van de maaltijden vergoed krijgen. Maar elke bijdrage helpt enorm! De salarissen hebben we ook moeten verhogen en volgend jaar wordt er nog een verplichte grote stijging verwacht. Zoals u in de vorige nieuwsbrief heeft gelezen, is één van onze leraressen bij ons weggegaan en dat was best wel een hele zorg.

Opnieuw is hier op een bijzondere manier in voorzien! Een jongedame, die als vrijwilligster bij ons kwam werken, bleek zo enthousiast en bekwaam, dat we haar al snel deze baan hebben aangeboden.

We stellen Crina aan u voor:

“Hallo, ik ben Crina Strugari. Ik ben 19 jaar en heb het middelbare onderwijs Sociale wetenschappen afgerond. Ik wil graag naar de Bijbelschool en ben geïnteresseerd in psychologie. Ik ben, denk ik, hardwerkend en wil betrokken zijn bij het werk van de Heer. Vooral met kinderen en tieners. Ik houd van reizen en van de natuur en speel ook gitaar. Mijn verwachting voor mijn werk is, dat ik verandering kan brengen. Ik was geïnspireerd door Marien toen hij zei dat je grote dromen mag dromen.”

Het schooljaar hebben we overigens afgesloten met geweldige cijfers.

Álle kinderen die naar het project komen zijn overgegaan naar de volgende klas. Er is ook een kind dat alle acht klassen heeft doorlopen en nu doorgaat naar het volgend schooljaar. Uiteraard helpen we haar om ook de volgende vier klassen af te maken, zodat ze meer kans heeft op een baan.

ABC klas

Yvonne: Dankzij de sponsors die deze klas ondersteunen, kunnen we een derde jaar les geven aan kinderen die buiten de boot vallen en niet meer naar school gaan. Nu Roelanda weg is, heeft Ana deze klas voor haar rekening genomen. We hebben het volste vertrouwen in haar en steunen haar waar nodig.

Ana aan het woord:

“In de eerste plaats ben ik dankbaar dat dit onderwijs hen helpt om een andere kijk op onderwijs te krijgen. Door deze klas hebben ze een stap vooruit gemaakt in hun ontwikkeling en toekomst. Tevens kan ik hen helpen met de vragen die ze hebben over b.v. hun puberteit. Ik hoop niet dat ze weg zullen blijven nu Roelanda er niet meer is, maar dat ze zullen blijven komen en opener zullen worden. Ik weet dat ik strenger ben, maar hoop dat dat voor hen niet ontmoedigend zal zijn, maar dat ze juist beseffen dat het hen helpt! Ik hoop dat ze fijn kunnen blijven samenwerken.”

Eén van de dingen die ons enorm trof was de opmerking van één van de kinderen die naar deze klas komt. Ze komt uit een ongelofelijk moeilijk gezin. Ze had tegen onze lerares gezegd, dat “Casa Speranta” de beste plek is die er bestaat, omdat ze, in tegenstelling tot school, niet uitgelachen werd, toen haar moeder haar haar te kort had geknipt en dat ze zich er fijn voelt.

Soms hebben we het gevoel zo weinig te kunnen doen, maar hier doen we het toch voor: een huis van hoop zijn voor deze kinderen!

Uitbreiding contacten met andere organisaties

Marien: Afgelopen tijd hebben we weer uitbreiding van ons netwerk gezien. We hebben een delegatie op bezoek gehad die bestond uit de schoolinspectie, de directrice van de staatsschool en een organisatie die onderwijs geeft in de vorm van een zomerschool.

Na dit bezoek zijn Yvonne en Nicoleta uitgenodigd bij een speciaal evenement van deze school.

Yvonne: Het kwam als een volledige verrassing voor ons dat het evenement zo officieel was, dus we waren best zenuwachtig. Ineens zaten we op de voorste rij met een priester van de orthodoxe kerk, een arts en de adjunct-burgemeester. Ik moest enorm lachen om Nicoleta, die in mijn oor fluisterde dat ze me hiervoor zou vermoorden, omdat ze vond dat ze niet geschikt genoeg gekleed was. Gelukkig is ze heel vergevingsgezind.

Er werden door de kinderen dansjes opgevoerd, traditionele liederen gezongen en diploma's in ontvangst genomen voor speciale prestaties.

Daarna ontvingen wij een geschenk en lovende woorden vanwege onze komst. Na het officiële gedeelte werden we uitgenodigd voor een maaltijd, waarvan we overigens vanwege de emoties geen hap door onze keel konden krijgen.

Het is een hele goede start geweest om de banden weer wat te verstevigen. Hierna is Nicoleta al een keer uitgenodigd om een gastles te geven over Eerste Hulp Bij Ongelukken.

Dit was heel erg leuk en Nicoleta vind het super om te doen.

Nicoleta: *“Het is heel mooi om antwoord te kunnen geven aan kinderen over hoe je met eerste hulp levens kunt redden. Geweldig om de nieuwsgierigheid op de gezichten van de kinderen te zien.”*

Het is mooi dat we onze diensten elke drie maanden aan andere instanties kunnen aanbieden. De kennis over medische zaken is minimaal, omdat de kinderen in klas acht pas les krijgen over het menselijk lichaam.

Daarbij is de kennis die ze al hebben, doorspekt met traditionele gedachten die ze in hun familie meekrijgen.

Vaak zijn ze geschokt over wat je zegt, omdat het hen verkeerd is aangeleerd.

Bijv. hoe je een bloedneus stopt of snijwonden behandelt.

We zijn dankbaar dat de stichting dankzij sponsors de middelen heeft om dit onderwijs te kunnen geven.

Er zijn ook twee juffen van de staatsschool met hun klas in Casa Speranta komen kijken en ze hebben de kinderen aangemoedigd om te komen helpen als vrijwilliger of zich in te schrijven in ons project als ze extra begeleiding nodig hebben. Positieve ontwikkelingen dus.

Kerk, jeugd en vrouwengroep

Marien: Wat we in onze kerk en sommige groepen zien – en dat vinden we best lastig - is het gebrek aan stabiliteit. Er is een grote groep trouwe bezoekers, maar je zult ze nooit allemaal tegelijk aantreffen. Hun cultuur, die hen doet leven bij de dag, maakt dat ze niet altijd even trouw zijn. Wél moet ik hierbij zeggen dat er uitzonderingen zijn en we zijn diep dankbaar voor gemeenteleden waarin we duidelijke veranderingen zien. Zo is er een paar jaar geleden een man bij ons gedoopt die zichzelf één van de grootste boeven van de wijk noemde. Nu heeft hij zelfs al verschillende keren in de kerk gesproken en we hopen hem, samen met zijn vrouw in de toekomst toe te kunnen voegen aan het leidersteam van de kerk.

Bij de kinderen en de tieners zien we verandering en verdieping in onze relatie met hen.

Bij de huisgroepen, die de vrouwen één keer in de maand houden, zien we een voorzichtige groei.

Afgelopen juli is er weer iemand gedoopt en dat was een feest. Een vrouw van 70 jaar, die stond te trappelen om de keuze die ze voor Jezus had gemaakt, kenbaar te maken aan de mensen om haar heen. Het was inspirerend en beemoedigend! Daarom zien we er naar uit wat de vrouwenconferentie gaat uitwerken, wetende dat het altijd een ongelooflijke impact op de vrouwen heeft en hun levens verandert.

Vrouwenconferentie

Yvonne: Van 20 t/23 september gaan we weer vier dagen lang de dames verwennen en bemoedigen! Dit jaar gaan we naar een nieuwe locatie in de bergen met een heus binnenzwembad, dus dat wordt extra genieten!

30 Dames hebben zich al opgegeven en ook dit keer zijn er nieuwe vrouwen bij. We hopen dat hun harten opnieuw aangeraakt zullen worden en dat ze zullen zien dat het leven met God het mooiste is dat er bestaat.

Helaas is deze locatie duurder dan de vorige. Daarom hebben we eigenlijk extra sponsorgeld nodig.

Er is al wat geld door verkoop van sieraden en andere artikelen, maar het is niet genoeg.

Wilt u ons helpen? Elke gift is welkom en kunt u overmaken op het bankrekeningnummer van onze stichting. (belastingvrij)

NL 25 RABO 03668 36 242 t.n.v. stichting Charis Waddinxveen, o.v.v.

“Vrouwenconferentie”

Onze hartelijke dank voor uw steun!

Groepen en vrijwilligers

Marien: Dit jaar was het weer mogelijk om samen te werken met verschillende groepen vrijwilligers uit Nederland, Zwitserland en andere landen.

We hebben opnieuw huisjes gebouwd of opgeknapt (zowel van binnen als van buiten) en er werden kinderoprogramma's georganiseerd!

We willen elke vrijwilliger en elke groep die ons dit jaar geholpen heeft hierbij dan ook hartelijk bedanken voor alle hulp! In augustus hebben we een maand lang geen groep gehad. Alleen het educatiecentrum was geopend. Voor de rest hebben wij ons vooral toegewijd aan het ontwikkelen van onze visie en onze plannen voor het komende seizoen. Dat was heel goed. We zien er naar uit om in september uit te werken wat we hebben besproken. Heel dankbaar zijn wij ook voor de hulp van twee nieuwe Nederlandse vrijwilligers, Lennard, die ons al heel wat jaren helpt , maar nu bijna dagelijks en Nieck, die ons drie dagen in de week helpt met praktisch werk.

Waar gaten vallen, worden ze weer opgevuld. Dat mogen we elke keer weer zien.

Watervoorziening

Yvonne: Het is voor ons zo normaal: Je draait de kraan open en er komt water uit! Niet voor de mensen waar wij mee werken! Gewoonlijk wagen wij ons nooit aan zulke projecten omdat dat veel te veel geld kost. Er is echter een gezin dat ons hart raakt! Ze wonen net buiten de wijk, tegenover onze gebouwen aan de andere kant van de rivier. Ze haalden hun water uit een bron in de bergen. Nu wordt dat water verontreinigd door paarden en andere dieren die ook uit die bak drinken. De familie bestaat uit vier gezinnen: 17 personen, waarvan 6 kleine kinderen. We hebben uitgezocht of er een waterput geslagen kon worden, maar in hun stuk land is geen waterbron. De registratie van hun huisjes en de aanleg van een waterpijp kost 1800 euro. Dat is veel, maar als we voor elk gezinslid een sponsor kunnen vinden, dan is dat 100 euro per sponsor. Daarom waag ik de gok maar en vraag u om hulp! U geeft er vier gezinnen schoon drinkwater mee. Vergeet u dan niet te vermelden dat het voor het waterproject is van de familie Canka? Onze hartelijke dank!

Ons gezin

Het gaat op dit moment een stuk beter met ons gezin. Na een moeilijke tijd waar Milou en wij doorheen zijn gegaan, is de rust teruggekeerd. Het volledig herstel zal natuurlijk tijd nodig hebben, maar we zijn over de grootste schok met het bijbehorende verdriet heen. Door alle omstandigheden is het Milou niet gelukt om het universiteits examen te doen, maar ze heeft wel alle opdrachten gemaakt. Volgend jaar gaat ze waarschijnlijk de laatste stap zetten. Dit zal ook sterk afhangen van haar werk: vanaf 6 september heeft ze haar baan hier in Cluj, verwisseld voor een baan in Boekarest op hetzelfde vakgebied. Ze heeft er erg veel zin in. Lisanne heeft haar eindexamen met prachtige cijfers afgesloten. Helaas was het net niet voldoende voor een toelating op de universiteit van theater.

Er waren maar 18 plaatsen beschikbaar en helaas was ze de 21ste op de lijst. Daarom heeft ze gesolliciteerd bij het bedrijf waar Milou nu nog werkt en daar is ze aangenomen. Vanaf 6 september gaat zij aan de slag en kan zij een nieuwe fase van haar leven inluiden. Francisc is over naar klas 11 van het lager technisch onderwijs. Hij wordt alom geprezen voor zijn inzet en aanwezigheid op school. Hij heeft zelfs in een promotiefilmpje gespeeld en daar een soort diploma voor gekregen.

Ook heeft hij vrijwilligerswerk gedaan bij allerlei evenementen in de stad. Het gaat erg goed en uiteraard zijn wij op hem ook erg trots! Yvonne is in juli een weekje naar Nederland geweest om tijd met haar moeder door te brengen. In die tijd waren haar broer en zus op vakantie met hun gezinnen. Vol dankbaarheid kunnen we zeggen dat het heel goed gaat met Yvonne's moeder. De artsen zijn tevreden over hoe haar lichaam op de behandeling reageert en zijzelf geeft aan zich erg goed te voelen. Met de jongste kinderen zijn we in Nederland geweest en hebben een mooie en bijzondere vakantie gehad. We hadden prachtig weer, maar niets is mooier dan het contact met onze lieve familie en vrienden. Daar kunnen we weer een tijdje op teren. Daarna hebben we Milou in Duitsland opgepikt en zijn nog een weekje met z'n allen op vakantie geweest. De verhalen hiervan houdt u nog te goed. Inmiddels, als u deze brief ontvangt, zijn we weer aan de slag en we zien uit naar wat we de komende tijd weer zullen beleven.

We wensen u allen een hele gezegende nazomer en een goed begin van het nieuwe seizoen!

*Hartelijke groeten,
Marien, Yvonne, Milou, Lisanne en Francisc*

Adres in Roemenië:

Marien & Yvonne Kroon
Tudor Vladimirescu 50
407280 Floresti Cluj
Roemenië
0040 - 364-404490
krooniek@gmail.com

www.stcharis.org

Contactadres in Nederland:

Fam H.C. van Noort,
Zuidplasaan 532
2743 KG Waddinxveen
0182 - 649074

Giften kunt u storten op bankrekeningnr. **NL25RABO 0366836242**
t.n.v. Stichting Charis Waddinxveen.
We hebben een Ambistatus, dus giften zijn aftrekbaar van de belasting.